

KOLDUS: Az ördögbe, lejárt az időm. A te poharadban még maradt bor, add ide! Mennem kell!

Kiissza a bort, aztán földre zuhanó test, felborult szék döngését halljuk.

FIÚ: Segítség!

PINCÉR: Mi történt?

FIÚ: A Jóisten ... a bácsi rosszul lett.

SZERZŐ: A ballonkabátos és a Céllövöldés abban a pillanatban felállt és kifelé indult. A Céllövöldés újságpapírba burkolt tárgyat tartott a hóna alatt; a kijáratnál beleütközött a ballonkabátosba, elejtette a csomagot. A papírból összecukható sakktábla került elő; a padlóra esve szétnyílt, bábui szétszóródtak. A két férfi megvető pillantással mérte végig egymást, aztán leguggoltak és nekiláttak összeszedni a sakkfigurákat.

PINCÉR: Hát ez bekrepált. Nem kellett volna annyit innia. Egy ilyen legyen-gült szervezetnek nem sok kell.

FIÚ: *nyöszörögve.* Az nem lehet, hogy a bortól...

PINCÉR: Ne siránkozz! Nem mondta senki, hogy te ölted meg. Emberek, segítsen valaki, kivisszük az öreget a raktárba, amíg megjönnek a hullaszállítók.

SZERZŐ: *a Fiú hangterében.* Többen ajánlkoztak – *én is*, de végül tehetetlenül hagytam, hogy a felnőtt férfiak félresodorjanak. Letettem az asztalra az ötvenest, és kimenekültem az utcára.

A céllövölde romjainál, amikor a Csodaszarvas teteme már a trófeától megfosztva, lenyúzva és szétdarabolva hevert, Magyary Hunor főlegyenedett, és a pillanat ihletétől megszállva, körbemutatott véres jobb-jával:

MAGYARY: Ezen a helyen fogjuk felépíteni a vadásztársaság új székházát!

Körvadászat

Nyírfa s tükörképe a tóban: kártyalap.

Isten és Sátán kártyáznak az őszi

táj asztalán – Isten veszít s fizet

lerogyó szarvast, felbukó nyulat.

S jönnek a vadászok, puskacsőtorkolat

szemük is, a véráztatta iszákon

Európa térképe: vérfolt-fővárosok,

szájukat nyitják – csontokkal fehérlő lövészárkokat.

A tó partján döglött halak

hevernek, mint kivájt szemek, – a vizek megvakultak,

s jönnek a vadászok, a láthatár, mint halszáj, összezárul,

s égtájak célkeresztjén megáll és vár a vad.